IEMAND HATEN

Met het oog op de komende schelpenbeurs in Rotterdam, ziet uw redaktie het als haar plicht u te waarschuwen voor bepaalde lieden. Helaas blijken er namelijk ook binnen het relatief kleine molluskenwereldje personen te zijn, wiens enige lust in het leven het is u als verzamelaar slapeloze nachten te bezorgen.

Wat u ook doet, naar welke schelpententoonstelling of bijeenkomst u ook gaat, u ontkomt er niet aan: ZIJ zijn er altijd.

Wanneer u bijvoorbeeld uw mooiste *Schelpus prachtigus* hebt meegenomen en uitgestald, dan zal al gauw blijken dat "Iemand" een veel grotere, mooiere, of gavere heeft. Laat gerust het pronkstuk van uw collectie zien, een 30 centimeter grote *Conus supergrandis*. Ongetwijfeld zult u horen: "ik zag er bij Iemand één van ruim 40 centimeter". Hebt u na lang en uiterst vermoeiend zoeken eindelijk een exemplaar weten te bemachtigen van *Slakkus rarus*, tien tegen een dat Iemand u voor was en er een doos vol van blijkt te hebben. Of u bent eindelijk overstag gegaan voor die ene, nog in uw collectie ontbrekende *Pecten missinglinkus*, iets wat u uw hele maandsalaris heeft gekost, kijk dan vooral niet vreemd op als u de dag erna ontdekt dat Iemand ze onlangs voor nog geen kwart van dat bedrag te koop aanbood...

Na een lange zoektocht zijn ze dan nu eindelijk opgespoord. Ze bestaan echt. Het zijn Arie en Truus Iemand. Een heel aardig stel. Ze wonen in een villa aan zee. Ze wonen niet echt in de villa, de schelpen wonen erin. Arie en Truus wonen in een caravan in de achtertuin. Arie Iemand is de man die altijd de grootste schelpen heeft. Zijn schelpen zijn niet alleen groter dan die van u en mij, ze zijn altijd gemiddeld 14 mm groter dan het wereldrecord. Hij heeft ook zeldzame schelpen. Van de soorten waarvan er slechts twee op de wereld bekend zijn, heeft Arie er drie - en u mag er geeneen hebben.
Truus Iemand daarentegen, grossiert in prachtige, buitengewone schelpen. Het maakt niet uit hoe schitterend uw *Glorius magnificus* is, hij verbleekt bij die van Truus.

Het lijkt wel of iedereen de Iemand's kent. Ze waren altijd op de vorige tentoonstelling, of zijn net op weg naar de volgende. Iedereen herinnert zich hun schelpen. De reden daarvan is dat ze die van hun ver overtroffen.

Eerlijk gezegd, zijn Arie en Truus best aardige mensen. Was het alleen maar zo dat ze niet a l t i j d twintig exemplaren meer in hun collectie hadden dan anderen, dat ze niet a l t i j d overal een linksgewonden exemplaar van hadden en dat ze niet van alle soorten de beste vindplaatsen wisten. Kwam er maar e r g e n s iemand voor die ook maar van één 'iets' een beter exemplaar had dan zij. Maar nee hoor, Arie heeft zelfs meer slakkenbeeldjes, schelpenpostzegels, ja zelfs meer suikerzakjes en sinaasappelpapiertjes met schelpenmotieven dan wie ook. Zelfs die ene keer, toen uw redakteur dacht werkelijk iets nieuws en bijzonders te hebben, te weten een kristallen vitrine op gouden voet, met daarin uitgestald alle mollusken van Purmerend-Noord, kreeg hij te horen: "Ik zag Iemand met hetzelfde, alleen mooier en completer".

We kunnen het niet winnen. Misschien, heel misschien, trekken ze zich ooit nog wel eens terug in een aanleunwoning, of in huize Avondrood. Dan breekt de dag aan waarop wij ook eens wat roem en glorie mogen hebben.

Maar reken er maar niet op.

(Vrij naar Art Weil; Hawaiian shell news, Nov. 1988: "I hate Someone". Iedere overeenkomst met bestaande namen of personen is toevallig. Met excuses aan de samensteller van de index op molluskennamen).